

# Salomon - Król Izraela

Karolina Milczarek Kl III TI

# Dzieciństwo i młodość

- Salomon (ur. około 1000 p.n.e., zm. około 931 p.n.e.) - był synem Dawida, króla Izraela, i Batszeby, wdowy po Uriaszu. Urodził się w Jerozolimie już po śmierci swojego starszego rodzonego brata. Otrzymał imię *Jedidia* (Jedyniasz), imię Salomon było najprawdopodobniej imieniem tronowym, które przybrał dopiero po objęciu rządów.

# Król Salomon



# Objęcie tronu

W ostatnich latach rządów Dawida spośród synów króla dwaj liczyli się w kwestii sukcesji. Byli to Adoniasz i Salomon; pierwszy miał poparcie dowódcy pospolitego ruszenia Joaba i arcykapłana Abiatara, drugiego zaś popierali: dowódca gwardii królewskiej Benajasz, kapłan Sadok, prorok Natan oraz bohaterowie Dawida. Dzięki staraniom swojej matki Batszeby, Salomon został na polecenie Dawida namaszczony przy źródle Gichon na króla przez Sadoka i Natana.

Po namaszczeniu na króla Salomon zapewnił swojego brata Adoniasza, że jeżeli będzie postępował wobec niego uczciwie, nie pozwoli go skrzywdzić. Na łożu śmierci Dawid zobowiązał Salomona do zabicia Joaba i Szimejego z Bachurim. Pierwszy miał zginąć za zabójstwo Abnera i Amasa syna Jetera; drugi za to, że gwałtownie przeklinał Dawida

# Polityka

Król Salomon nie prowadził wojen, granice państwa były umocnione. Państwo Izraelskie było u szczytu swojej potęgi. W pierwszych latach rządów zawarł sojusz z faraonem egipskim, żeniąc się z jego córką. W posagu egipska żona Salomona wniosła mu miasto Gezer.

Pozostawał w przyjaźni z Hiramem, królem Tyru. Zapewnił on Salomonowi materiały do budowy świątyni w Jerozolimie. Budowa Świątyni trwała siedem lat. Świątynia była naprawdę piękna, ociekająca złotem.

Stworzył izraelską flotę: zbudowano ją w Esjon-Geber (koło obecnego kurortu turystycznego Eilat), w Zatoce Akaba stanowiącej część Morza Czerwonego. Flota ta pływała w celach handlowych do tajemniczego Ofiru, położonego na wschodnim wybrzeżu Afryki.

Nawiązał kontakty z arabskim Królestwem Saby jego władczyni złożyła nawet dyplomatyczną wizytę w Jerozolimie. Po śmierci Salomona państwo podzieliło się na dwie części.

# Mądrość Salomona

Salomon według Biblii słynął ze swojej mądrości. Według 1 Księgi Królewskiej, podczas pobytu w Gibeonie Salomonowi w czasie snu ukazał się Bóg i rzekł: "Proś co ci mam dać". Salomon poprosił o serce rozumne, aby mógł właściwie sądzić lud oraz rozróżniać między dobrem i złem. Ponieważ podobało się to Bogu, że Salomon prosił o taką rzecz, odrzekł: "Oto daję ci serce mądre i rozumne, że takiego jak ty jeszcze nie było przez tobą i takiego jak ty również po tobie nie będzie" (1 Krl 3. 5-12). "Bóg dał Salomonowi mądrość i rozsądek nadzwyczajny oraz rozum nieogarniony, jak piasek na brzegu morza. Toteż mądrość Salomona przewyższała wszystkich ludzi Wschodu i Egipcjan". (...) Wypowiedział bowiem trzy tysiące przysłów, a pieśni jego było tysiąc pięć" (1 Krl 5, 9-12).

# "Salomon na tronie". Rycina ze schrobenhausenowskiego warsztatu Carla Poellath



# Mądrość Salomona c.d.

W Biblii opisana jest historia związana z wyrokowaniem króla: kobiety miały po jednym niemowlęciu, jedno z nich umarło, każda twierdziła, że jej dziecko żyje. Salomon stwierdza, że należy dziecko rozciąć na dwie połowy, aby każda kobieta otrzymała po połowie. Wtedy przeciwko wyrokowi protestuje prawdziwa matka, która woli oddać je rywalce, niż pozwolić, by poniosło śmierć; Salomon poznaje po tym, że to ona jest matką dziecka i oddaje je jej. (1 Krl 3, 16-28)



# Salomon w literaturze i muzyce

W tradycji uchodzi za autora ***Księgi Koheleta, Pieśni nad pieśniami i Księgi Przysłów*** Starego Testamentu. W Koranie pod imieniem Sulajman jest prawzorem Mahometa. W arabskich legendach występuje jako jeden z czterech wielkich władców świata obok Nimroda, Nabuchodonozora i Aleksandra Wielkiego.



Salomon i królowa Saby –  
Piero della Francesca (c.  
1452-66, Fresco, San  
Francesco, Arezzo, Włochy)



Król Salomon

# Pieśni nad Pieśniami

## **Pnp 4**

1 O jakoś ty piękna, przyjaciółko moja; o jakoś ty piękna! Oczy twoje jako oczy gołębicy między kędzierzami twemi; włosy twoje jako trzoda kóz, które widać na górze Galaad.

2 Zęby twoje jako stado owiec jednakich, gdy wychodzą z kąpieli, z których każda miewa po dwojgu, a niepłodnej niemasz między nimi.

3 Wargi twoje jako sznur karmazynowy, a wymowa twoja wdzięczna; skronie twoje między kędzierzami twemi są jako sztuka jabłka granatowego.

4 Szyja twoja jako wieża Dawidowa z obronami wystawiona, w której tysiąc tarczy wisi, i wszystka broń mocarzów.

5 Obie piersi twoje jako dwoje bliźniąt sarnich, które się pasą między lilijami;

7 Wszystkaś ty jest piękna, przyjaciółko moja! a zmazy niemasz na tobie.

# Bibliografia :

- Wikipedia.pl
- adonai.pl
- grafika google
- wikisource.org